Lietas Nr. C32247113
Lietas arhīva Nr. CA-0111-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2015.gada 9.jūnijā

Latgales apgabaltiesas
Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese V.Lohova
tiesneses I.Tabore, V.Sokolova
ar sekretāri K.Karpoviču
piedaloties zvērinātiem advokātiem R.Matjušinai, R.Eglītim

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. G/ prasībā pret /pers. H/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. G/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2014.gada 9.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

/pers. G/ 2012.gada 28.decembrī cēla Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā prasību pret /pers. H/ par parāda 58 727,61 EUR (41 274 LVL) piedziņu.

Prasībā norādīts, ka 2011.gada jūnijā prasītāja pārdeva atbildētājai kustamu mantu par kopējo summu 101 413,77 EUR (71 274 LVL). Prasītāja pēc atbildētājas lūguma nogādāja pārdotās mantas atbildētājai piederošajā dzīvoklī /adrese A/.

Prasība pamatota ar to, ka atbildētāja nopirka mēbeles un citu kustamu mantu 101 413,77 EUR (71 274 LVL) vērtībā, bet samaksāja prasītājai tikai 42 686,15 EUR (30 000 LVL), paliekot parādā 58 727,61 EUR (41 274 LVL). Puses bija mutiski vienojušās, ka atbildētāja samaksās par saņemtajām mantām 2011.gada 6.septembrī, kad būs beidzies bankas depozīta termiņš, kur ieguldīti atbildētājas naudas līdzekļi, un viņai tie būs pieejami, tomēr līdz prasības celšanas dienai atbildētāja nebija samaksājusi atlikušo pirkuma maksu.

Norādīts, ka puses nesastādīja rakstisku pirkuma līgumu, jo viņu starpā bija ļoti draudzīgas attiecības. Puses rūpīgi un detalizēti saskaņoja atbildētājai pārdodamo mantu sarakstu un vērtību, bet atbildētāja ļaunprātīgi izmantoja rakstiska pirkuma līguma neesamību. Prasītājas ieskatā pušu starpā noslēgto tiesisko darījumu apliecina liecinieku liecības un atbildētājas pārstāves zvērinātas advokātes Radas Matjušinas 2011.gada 23.novembra brīdinājums, kurā norādīts, ka atbildētāja samaksāja prasītājai 42 686,15 EUR (30 000 LVL).

Prasītāja prasības pieteikumam pievienoja mantu sarakstu, norādot mantas, kuras /pers. H/ nopirka 2011.gada jūnijā un neapmaksāja (lietas 1.sējuma 13.-15.lapa):

1.Kokteiļgalds, astoņstūrains no masīva kļavas koka – cena LVL 1300,
2.TV skapis no koka, augšdaļā slīdošās durvis un izbīdāms plaukts televizoram – LVL 3500,
3.Grāmatplaukts no kļavas koka, 2 koka durvis apakšdaļā un 2 stiklotas durvis augšdaļā,
4.Grāmatplaukts no kļavas koka, 5 atvērti plaukti bez durvīm,
5.Grāmatplaukts no kļavas koka, 2 durvis apakšdaļā un 3 atvērti plaukti augšdaļā – cena par 3.-5.punktā norādītajām mantām kopā LVL 6000,
6.Kumode no kļavas koka, 3 izliektas durvis un 3 atvilktnes – LVL 3500,
7.Rakstāmgalds, pusapaļas formas, 3 atvilktnes katrā pusē un 1 atvilktne vidū – LVL 3500,
8.Guļamistabas aizkaru dekoratīvā augšējā daļa, dabīgā zīda audums bālā krēmkrāsā ar izšūtu ziedu rakstu, apdare 16 cm bēšas bārkstis, veidots no 3 atsevišķām daļām – LVL 955,
9.Guļamistabas plānie aizkari, organza bēši dzeltenā krāsā, H300– LVL 245,
10.Virtuves plānie aizkari, organza bēši dzeltenā krāsā,H300– LVL 298,
11.Venēcijas stikla lustra, plafons ar izliektu lapu dekoru, kas veido kroņa kopainu – LVL 680,
12.Venēcijas stikla lustra, plafons ar izliektu lapu dekoru, kas veido kroni ar dzintarkrāsas lāsēm, kas karājas uz leju - LVL 850,
13.Metāla saliekamās kāpnes – LVL 25,
14.Klubkrēsls ar koka rokturiem, polsterējums no dzeltena izšūta auduma– Ls 999,
15.Masīva riekstkoka kumode-rakstāmgalds, ar kokgriezumiem, 1 vidējā atvilktne, 3 atvilktnes katrā pusē – LVL 3900,
16.Spogulis, garena taisnstūra formā 6 cm platā dekorētā masīvkoka rāmī – Ls 1300,
17.Klubkrēsls ar rokturiem olīvkrāsā ar izliektu atzveltni, polsterējums no olīvzaļa gobelēna auduma ar smalku rakstu – LVL 1180,
18.Kumode-naktsskapītis ar kokgriezuma kolonnām olīvkrāsā ar zeltītu dekoru, bēša marmora virsma – 2 gabali, LVL 3900,
19.Lustra 4 spuldzēm ar baltiem kristāliem un dzintara krāsas lāsēm – LVL 400,
20.Lustra ar bagātīgiem baltiem un dzelteniem kristāliem – LVL 2500,
21.Dekoratīvs spilvens, apaļas formas, zīda tafta, tumši sarkans audums – LVL 219,

22.Dekoratīvs spilvens, apaļas formas, zīda tafta, gaišs audums – LVL 210,
23.Dekoratīvs spilvens, apaļas formas, zeltaini brūns audums – LVL 239,
24.Dekoratīvs spilvens, kvadrātformas, gaišs bēšīgs audums, ar rišu gar malu – LVL 239,
25.Dekoratīvs spilvens, apaļš, samta, ar pogu vidū, savilktu volānu, aveņkrāsas – LVL 288,
26.Spoguļkonsole, taisnstūra U burta formas, gaiši pelēki balta ar 1 stikla plauktu – LVL 600,
27.Bilde ar sievieti gaišā vecinātā rāmī no Toskānas – LVL 230,
28.Spogulis, ovāla gliemežvāka forma, biezs 24k zeltījuma rāmis – LVL 400,
29.Galdiņš ar inkrustācijām, kokgriezums un bronzas detaļas – LVL 899,
30.Galdiņš ar inkrustācijām, ieliekams zem 29.punktā minētā galdiņa – LVL 750,
31.Galdiņš ar inkrustācijām, ieliekams zem 30.punktā minētā galdiņa – LVL 450,
32.Galda lampa ar puķu rakstā izšūtu plafonu uz izliektas zeltītu lapu formas kājas ar kristāla piekariem – LVL 450,
33.Dekorēta konsole ar vītņveida kokgriezuma malu, melns un dzelterīgs koks, taisnstūra U burta forma ar savītu koka stieni apakšējā daļā – LVL 1000,
34.Saulesbrilles sarkanā rāmī, izliektas formas briļļu kājiņas – LVL 259.

Pavisam kopā norādītas mantas uz summu 58 727,61 EUR (LVL 41274).

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1588., 2002., 2003., 2012.pantu, prasītāja lūdz tiesu: 1) piedzīt no atbildētājas prasītājas labā nesamaksāto pirkuma maksu 58 727,61 EUR (41 274 LVL) apmērā; 2) noteikt, ka prasītājai ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus no piedzītās summas; 3) piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus.

/pers. H/ iesniedza rakstveida paskaidrojumus, norādot, ka prasību neatzīst, prasībā izklāstītos apstākļus uzskata par nepamatotiem, izdomātiem. Lūdza prasību noraidīt.

Atbildētājas skatījumā prasība nav pierādīta, jo prasītājas iesniegtie dokumenti nepierāda ne prasības priekšmetu, ne pamatu. Tādējādi prasītāja nav izpildījusi Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikto pierādīšanas pienākumu.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2014.gada 9.septembra spriedumu prasība noraidīta.

Tiesa atzina, ka prasītāja faktiski ir cēlusi prasību par pirkuma līguma izpildi, tāpēc tiesai nepieciešams konstatēt, vai starp pusēm bija noslēgts pirkuma līgums, vai darījums ir spēkā esošs un kādas ir tā sastāvdaļas.

Tiesa atsaucās uz Civillikuma 1473.pantu, ka darījuma forma atkarīga no dalībnieku ieskata, izņemot likumā tieši paredzētos gadījumus, un 1482.pantu, ka darījumu izsaka rakstiski vai nu pēc likuma, vai pēc dalībnieku labprātīgas vienošanās.

Spriedumā norādīts, ka lietā nav strīda par to, ka starp pusēm nebija noslēgts rakstveida pirkuma līgums par prasītājai piederošas kustamas mantas (mēbeles, interjera un sadzīves priekšmeti) pirkumu un pārdevumu. Tiesa atzina, ka Civillikuma noteikumi neprasa rakstveida formu kā pirkuma līguma būtisku sastāvdaļu, tāpēc ir pieļaujams neizteikt pirkuma līgumu rakstveidā. Savukārt, ceļot prasību par pirkuma līguma izpildi, rakstveida forma ir nepieciešama saskaņā ar Civillikuma 1483.panta 4.punktu, kas paredz rakstveida formu kā nosacījumu prasības tiesībai uz darījuma pamata.

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Civilprocesa likuma 192.panta normu par prasījuma robežu ievērošanu, atzina, ka prasītāja nav cēlusi tiesā atzīšanas prasību – nav lūgusi tiesu konstatēt, ka starp pusēm tika noslēgts pirkuma līgums un kādas ir tā sastāvdaļas.

Tiesa uzskatīja, ka lietā nav iegūti pietiekami pierādījumi, ka atbildētājai ir pienākums dot izpildījumu prasītājai prasībā norādītajā apmērā un uz tajā norādītā pamata. Tiesa atzina, ka lietā nav iegūts neviens rakstveida pierādījums, kas tieši apstiprinātu pušu vienošanos par mēbeļu iegādi, tās saturu un vienošanās neizpildes faktu. Tiesas ieskatā liecinieku liecības nav atzīstamas par pietiekamu pierādījumu, jo nesatur konkrētas ziņas par darījuma priekšmetu, kas ļautu individualizēt pirkuma priekšmetu un pušu vienošanās saturu. No liecinieku liecībām izriet tikai tas apstāklis, ka atbildētāja nav samaksājusi prasītājai 49 800,51 EUR (35 000 LVL) par iegādātajām mēbelēm, kas, neesot citiem pierādījumiem, tiesas ieskatā nevar būt pamats prasības apmierināšanai, jo neļauj izdarīt nešaubīgu secinājumu par prasības pamatotību.

Ņemot vērā minētos apstākļus, tiesa atzina prasību par nepamatotu un noraidāmu pilnībā. Spriedumā ietvertas atsauces uz Civillikuma 1473., 1482., 2002., 2004.pantu.

/pers. G/ iesniedza apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas spriedumu, norādot, ka pārsūdz spriedumu pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja skatījumā tiesas spriedums nav pamatots un likumīgs, jo tiesa, taisot spriedumu, ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 97.panta prasības. Uzskata, ka tiesa spriedumā nav izvērtējusi pēc būtības lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Spriedumā ir ietvertas atsauces uz Civillikuma normām, nenorādot to saistību ar izskatāmo prasību.

Prasītāja, atsaucoties uz Civillikuma 1473.pantu, norādīja, ka darījums šajā lietā starp pusēm varēja būt norunāts mutvārdos un apstiprināts ar konkludentām darbībām. Tā kā puses darījuma noslēgšanas brīdī bija ļoti labās attiecībās, darījums netika ietverts rakstiskā formā, ko pēc tam ļaunprātīgi izmantoja atbildētāja.

Vērsta uzmanība uz to, ka tiesa vispār nav devusi vērtējumu tādam svarīgam pierādījumam lietā kā atbildētājas pārstāves zvērinātas advokātes Radas Matjušinas 2011.gada 23.novembra brīdinājumam, kurā norādīts, ka atbildētāja prasītājai ir samaksājusi 42 686,15 EUR (30 000 LVL). Minētais apstāklis pierāda, ka starp pusēm bija noslēgts tiesisks darījums par kustamās mantas pārdošanu. Atbildētājas pārstāve nav apstrīdējusi šāda brīdinājuma esamību.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka atbildētāja rupji pārkāpa Civillikuma 1.pantā ietverto principu, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Prasītāja norādīja uz to, ka puses ilgstošā laika periodā slēdza savstarpējus darījumus mutiskā formā, labticīgi uzskatot, ka likums pieļauj arī šādu formu. Vēlāk atbildētāja noskaidroja to, ka likums prasa darījumu rakstveida formu, atteicās pildīt mutiskās vienošanās un noformēt šos darījumus rakstveidā. Uzskata, ka tiesā nopratinātie liecinieki pilnā apmērā apliecināja to, ka atbildētāja ir parādā prasītājai 58 727,61 EUR un atbildētāja ļaunprātīgi izvairās no saistību izpildes.

Prasītāja lūdza tiesu izskatīt lietu apelācijas kārtībā un apmierināt prasību.

Prasītāja nav iesniegusi iebildumus vai paskaidrojumus sakarā ar iesniegto apelācijas sūdzību.

Saskaņā ar Augstākās tiesas priekšsēdētāja I.Bičkoviča 2015.gada 20.janvāra lēmumu Civilprocesa likuma 32.[1] panta trešās daļas kārtībā civillieta /pers. G/ prasībā pret /pers. H/ par parāda piedziņu nodota izskatīšanai Latgales apgabaltiesai.

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. G/ uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā norādītajiem pamatiem, lūdza apmierināt prasību. Paskaidroja, ka ar atbildētāju viņām bija ļoti draudzīgas attiecības, jo atbildētāja kādu laiku dzīvoja pie prasītājas mājās, ģimenē, kopā ēda, peldējās baseinā. Palīdzēt

atbildētājai iegādāties mēbeles dzīvoklim viņai lūdza /pers. I/ un sākumā bija panākta vienošanās par mēbelēm 15 000 LVL vērtībā un vēl klāt TV skapis. Bet tad atbildētāja izteica vēlēšanos iegādāties vairāk mēbeles un tās tika vestas gan no prasītājai piederošā veikala D.B.C. gan prasītājas personīgās mēbeles no viņai piederošajiem dzīvokļiem. Tās, kuras atbildētājai derēja, viņa atstāja dzīvoklī, citas atgrieza atpakaļ uz veikalu un prasītājai. Par tām mēbelēm, ko atbildētāja pirka veikalā D.B.C., viņa ir norēķinājusies , ir kvītis un pretenziju nav, nav norēķinājusies par mantām, ko pirka personīgi no prasītājas. Notika vairākas vienošanās gan par pērkamo mantu daudzumu, gan par cenu, tika stādīti vairāki saraksti ar cenu katrai precei atsevišķi un kopīgo cenu, piemērotas atlaides, bet atbildētāja atteicās parakstīt jebkādus dokumentus, jo viņa nekad neko neparaksta.

Galīgā vienošanās tika mutiski panākta 2011.gada jūnijā, nosakot galīgo pirkuma maksu 65 000 LVL. Pārdotās mantas jau atradās atbildētājas dzīvoklī, kā arī puses vienojās, ka daļu mēbeļu un interjera priekšmetu, ko atbildētāja nevēlas, viņa atgriezīs atpakaļ. Norādīja, ka atbildētājai bija zināmas pērkamo mēbeļu cenas, jo iepriekš viņa bija apbraukājusi daudzus Rīgas mēbeļu veikalus. Daļu pirkuma maksas 30 000 LVL apmērā atbildētāja samaksāja prasītājai 2011.gada 16.jūlijā, pie samaksas klāt bija /pers. K/, un abas vienojās, ka pārējo pirkuma maksas daļu 35 000 LVL atbildētāja atdos pēc tā paša gada 6.septembra. Rudenī, oktobrī vai novembrī, prasītāja bija atnākusi pie atbildētājas uz mājām, kur klāt bija arī viņas pārstāve Rada Matjušina, un brīdināja par atlikušā parāda samaksu, bet atbildētāja atteicās maksāt.

Prasītāja paskaidroja, ka tiesai iesniegtajā mantu sarakstā ir norādīti priekšmeti, kurus atbildētāja nopirkusi un nav apmaksājusi, kā arī mantas, kuras vajadzēja atgriezt, bet tās nav atdotas prasītājai, kā arī no cita darījuma izritoša saistība, kad atbildētāja nav galīgi norēķinājusies par dārgām matu sprādzēm un saulesbrillēm. Tāpēc prasības summā 41274 LVL ietverta arī neatgriezto mantu vērtība un maksa par saulesbrillēm. Prasītājai arī kļuva zināms, ka atbildētāja daļu viņas mantu ir aizvedusi un atstājusi pie /pers. J/.

Prasītāja norādīja, ka viņai ir zināms, ka starp atbildētāju un viņas dēlu, no kura atbildētāja nopirka dzīvokli, notiek tiesvedība par mēbeļu kā nopirktā dzīvokļa sastāvdaļu piederību dzīvoklim. Bet strīds starp atbildētāju un viņas dēlu ir par citām mēbelēm, prasītāja norādījusi sarakstā tās mēbeles un mantu, ko tieši viņa ir pārdevusi atbildētājai.

Atbildētājas pilnvarotā pārstāve Rada Matjušina neatzina apelācijas sūdzību un celto prasību, lūdza tās noraidīt. Pārstāve noraidīja faktu, ka starp prasītāju un atbildētāju vispār būtu noslēgts mēbeļu un citu mantu pirkuma līgums. Paskaidroja, ka starp atbildētāju un prasītājas dēlu tika noslēgts līgums par mēbelēta dzīvokļa pirkumu. Norādīja, ka pašlaik notiek tiesvedība citā lietā, kur atbildētāja cēlusi prasību pret prasītājas dēlu /pers. L/. Paskaidroja, ka dzīvokli pirka pēc kataloga, kurā bija norādīts dzīvoklis ar mēbelēm, nopirkts dzīvoklis tika 2011.gada 5.maijā un tajā mēbeļu nebija. Tiesu izpildītājs ar aktu ir konstatējis, ka 2011.gada septembrī mēbeles dzīvoklī jau ir. Uzskata, ka mēbeles pa vasaru pēc savas iniciatīvas ir ievedis /pers. L/, lai gan viņš to neapliecinās, jo apstrīd faktu, ka pārdevis dzīvokli ar mēbelēm, notiek tiesvedība.

Atbildētāja uzskata, ka nopirkusi dzīvokli ar tajā esošajām mēbelēm, nekādus darījumus ar prasītāju nav slēgusi un lietas materiālos nav pierādījumu, ka viņa būtu saņēmusi no prasītājas kādas mēbeles. Uzskata, ka ar liecinieku liecībām nevar pierādīt konkrētus pirkuma līguma priekšmetus un cenu. Pārstāve nepiekrīt, ka atbildētāja būtu samaksājusi prasītājai 30 000 LVL par mēbelēm, bet nevarēja paskaidrot, par ko kliente ir maksājusi šo summu prasītājai un par ko pirmstiesas brīdinājumā lūdz izsniegt kvīti, jo kliente viņai to neteica.

Pārstāve apstiprināja, ka atbildētāja aicinājusi viņu piedalīties pie tikšanās ar prasītāju atbildētājas dzīvoklī un viņa piedalījās šajā tikšanās, bet neatceras, par ko bija runa. Pārstāve apstiprināja, ka pie /pers. J/ atrodas atbildētājas mantas, bet nevar paskaidrot, kādas un kā tās tur nokļuvušas, atbildētāja šajā sakarā iesniegusi iesniegumu policijā.

Motīvu daļa.

Noklausoties pušu paskaidrojumus, novērtējot liecinieku liecības, rakstveida pierādījumus, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un celtā prasība ir daļēji apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 1511.panta otro teikumu līgums ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību.

Civillikuma 1473.pantā noteikts, ka tiesiska darījuma, par kādu uzskatāms līgums, forma atkarājas no lietas dalībnieku ieskata, izņemot likumā tieši norādītos gadījumus. Tādējādi no privātautonomijas principa izrietošais formas brīvības princips paredz, ka tiesisko darījumu tā dalībnieki var slēgt jebkurā formā - rakstiski, mutiski, notariāli, elektroniski, noslēgt ar konkludentām darbībām, izņemot likumā tieši norādītos gadījumus, kad līguma īpaša forma imperatīvi noteikta likumā.

Pirmās instances tiesa savā spriedumā secinājusi, ka, lai celtu prasību par pirkuma līguma izpildi, rakstveida forma ir nepieciešama saskaņā ar Civillikuma 1483.panta 4.punktu, kas paredz darījuma rakstisku formu kā nosacījumu prasības tiesībai uz darījuma pamata.

Apelācijas instances tiesa nepiekrīt šādam secinājumam, no kura izriet, ka neviena persona nevarētu celt tiesā prasību par pirkuma līguma izpildi, kuram nav rakstiska forma. Norādītais būtu pretrunā ar darījuma formas brīvības principu, palēninātu civiltiesisko apgrozību un liegtu personām tiesības uz savu civiltiesisko tiesību aizsardzību tiesā.

Augstākās tiesas Senāts spriedumā lietā SKC-203/2001, vērtējot aizdevuma nenoformēšanu rakstveidā, ir atzinis, ka minētais apstāklis nav pamats atzinumam, ka aizdevums nav noticis, jo likums rakstveida formu neprasa. Senāts atzinis par kļūdainu atsauci kasācijas sūdzībā uz Civillikuma 1483.panta 4.punktu, jo nosacījums darījumā par rakstveida formas nepieciešamību kā pamats prasības tiesībai aizdevuma līgumā nav ietverts.

Arī Augstākās tiesas Senāta spriedumā lietā SKC-596/2002, vērtējot aizdevuma līguma formu, norādīts, ka nav redzams, ka starp pusēm būtu pastāvējusi vienošanās, ka strīdus gadījumā varēs atsaukties tikai un vienīgi uz rakstisku darījumu. [..] Tāpēc, ka aizdevums nav noformēts rakstveidā, nav pamata atzinumam, ka aizdevums kā tāds nav noticis. Tikai tad, ja puses vienojušās par rakstveida formas nepieciešamību kā nosacījumu prasībai, attiecināmi Civillikuma 1483.panta ceturtās daļas nosacījumi. Šajā Senāta spriedumā norādīts arī, ka, ja nav Civillikuma 1483.panta ceturtajā daļā minētā gadījuma, liecinieku liecības ir pieļaujamas, tās jāvērtē pēc būtības.

Darījuma puses pēc brīvas gribas par rakstisku formu var vienoties vai nu, lai piešķirtu līgumam spēku, vai, lai atvieglotu pierādīšanu strīda gadījumā. Ja likums neprasa obligātu rakstisko formu un puses nav vienojušās, ka strīda gadījumā varēs atsaukties tikai uz rakstisku līgumu, nav pamata piemērot Civillikuma 1483.panta 4.punktu. Līdz ar to pirmās instances tiesa nepamatoti noraidīja prasību, secinot, ka iztrūkstot darījuma rakstiskai formai, prasītājai būtu liegta prasījuma tiesība.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata noraidīt prasību par līguma izpildi tāpēc, ka nav celta atzīšanas prasība, kā to norāda pirmās instances tiesa. Kā redzams no prasības pieteikuma, tad prasītāja norādījusi, ka darījums starp pusēm ir ne vien noslēgts, bet viņa no savas puses to ir arī izpildījusi, t.i., nodevusi līguma priekšmetu pircējai, arī pircēja ir daļēji izpildījusi līgumu, tāpēc prasītāja vēlas saņemt no viņas atlikušo pirkuma maksu. Tādējādi prasītājai nav vajadzības, lai darījuma noslēgšanas fakts tiktu atsevišķi atzīts, jo prasības priekšmets ir nevis tiesisko attiecību pastāvēšanas atzīšana, bet līguma izpildījums, t.i. tiesības saņemt pirkuma maksu. Līguma noslēgšanas un izpildes faktu no savas puses prasītāja pierāda ar tā rīcībā esošajiem pierādījumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 2002.pantu pirkums ir līgums, ar ko viena puse apsola otrai par norunātas naudas summas samaksu atdot zināmu lietu

vai tiesību.

Civillikuma 2004.pants nosaka, ka pirkuma līgums uzskatāms par noslēgtu, kad abas puses vienojušās par pirkuma priekšmetu un maksu.

No pirkuma līguma atbilstoši Civillikuma 2021.pantam abām pusēm izceļas savstarpējas prasījuma tiesības uz līguma izpildi, kur pārdevējam saskaņā ar 2017.pantu ir pienākums pārdoto lietu īstā vietā un īstā laikā atdot pircējam, bet pircējam saskaņā ar 2033.pantu jāsamaksā pirkuma maksa vai nu uzreiz vai ar pārdevēja piekrišanu kredītā vai sevišķos termiņos.

Īpašuma tiesību pāreja uz nopirkto lietu atkarīga no diviem faktoriem lietas nodošanas un samaksas. Ja pārdevējs pagarinājis samaksas termiņu, tad saskaņā ar Civillikuma 2034.pantu pircējs iegūst īpašuma tiesību uz nopirkto lietu ar nodošanu. Civillikuma 987.pantā noteikts, ka ar nodošanu jaunais ieguvējs iegūst īpašuma tiesību uz lietu.

Lietā pastāv strīds par to, ka prasītāja ir pārdevusi un nodevusi īpašumā atbildētājai kustamu mantu – mēbeles un interjera priekšmetus un vēlas saņemt nesamaksātās pirkuma maksas daļu. Atbildētāja noliedz, ka būtu slēgusi ar prasītāju kustamas mantas pirkuma līgumu, noliedz, ka ir samaksājusi daļu pirkuma maksas, tomēr pārstāve nenoliedz, ka pie atbildētājas dzīvoklī atrodas kustama manta – mēbeles un interjera priekšmeti, kas dzīvoklī ievesti laika periodā no dzīvokļa nopirkšanas brīža 2011.gada 5.maijā līdz brīdim, kad zvērināts tiesu izpildītājs 2011.gada 2.septembrī sastādīja atbildētājas dzīvoklī esošās kustamās mantas sarakstu.

Lietā ir iesniegts Rīgas apgabaltiesas 44.iecirkņa zvērināta tiesu izpildītāja Riharda Vaivoda 2011.gada 2.septembra akts Nr.365, kura pielikumā Nr.1 pievienots kustamās mantas, kas atrodas telpās /adrese A/, saraksts un fotogrāfijas:

1.Skapis ar stikla durvīm, 1 gab.;
2.Dīvāns, 1 gab.;
3.Galds masīvs, koka, 1 gab.;
4.Krēsls, 6 gab.;
5.Galds, ovāls, ar zelta krāsas ornamentiem, 1 gab.;
6.Krēsls, 1 gab.;
7.Mīkstais atpūtas krēsls, 2 gab.;
8.Dīvāns ar 8 spilveniem, 1 gab.;
9.Koka skapis ar 5 plauktiem, 1 gab.;
10.Bufete, masīva koka, 1 gab.;
11.Koka skapis ar 3 plauktiem, 1 gab.;
12.Galdiņš ar stikla virsmu, 1 gab.;
13.Bufete ar zelta krāsas ornamentiem, 1 gab.;
14.Griestu lampa zelta krāsā ar stikla rotājumiem, 1 gab.;
15.Koka plaukts, 1 gab.;
16.Gulta, 1 gab.;
17.Gultas skapīši ar 3 atvilktnēm, 2 gab.;
18.Spogulis, 1 gab.;
19.Krēsls, 1 gab.;
20.Galds ar 6 atvilktnēm, 1 gab.;
21.Griestu lampa ar stikla rotājumiem, 1 gab.;
22.Spogulis ar zelta krāsas rāmi, 1 gab.;
23.Griestu lampa, stikla, 1 gab.;
24.Griestu lampa, stikla, 1 gab.

Norādīts, ka cita kustamā manta dzīvoklī /adrese A/, netika konstatēta.

Atbildētāja norāda, ka viņa 2015.gada 5.maijā nopirkusi dzīvokli /adrese A/ no prasītājas dēla /pers. L/, un nopirkusi to ar mēbelēm. Ņemot vērā, ka atbildētāja nav konstatējusi dzīvoklī mēbeles, kuras dzīvoklī bija norādītas pārdošanas katalogā, viņa cēla tiesā prasību pret /pers. L/ un tiesvedība lietā joprojām notiek. Apstākli, ka lietā notiek tiesvedība, kur atbildētāja cēlusi prasību pret /pers. L/ par zaudējuma piedziņu, jo dzīvoklī /adrese A/ esošās mēbeles neatbilst tām, kas tika nopirktas saskaņā ar pirkuma līgumu, pierāda lietā iesniegtais Augstākas tiesas Civillietu departamenta spriedums civillietā C04189912 (lieta SKC-1394/2014), ar kuru atcelts Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas spriedums un lieta nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instancei. No Tiesu informācijas sistēmā pieejamās informācijas redzams, ka lieta apelācijas instancē tika izskatīta pēc būtības 2015.gada 7.maijā, noraidot celto prasību. Minētais apstāklis pilnībā apgāž atbildētājas pārstāves pozīciju, ka dzīvoklī laikā no 2011.gada maija līdz septembrim ievestās mēbeles ir ievedis /pers. L/, lai izpildītu no dzīvokļa pirkuma līguma izrietošās saistības. Pirmkārt, tiesvedība lietā ar /pers. L/ pierāda, ka strīds par dzīvokļa pārdošanu kopā ar mēbelēm un to daudzumu joprojām pastāv un, otrkārt, pati atbildētājas pārstāve apelācijas instances tiesā norādīja, ka /pers. L/ faktu par mēbeļu ievešanu dzīvoklī neapstiprinātu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93. panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Kā pierādīšanas līdzekļus faktam par kustamās mantas pirkuma līguma noslēgšanu un izpildi, prasītāja izmanto liecinieku liecības un rakstiskus pierādījumus – pirmstiesas brīdinājumu, ko viņa saņēmusi no atbildētājas pārstāves, kā arī saraksti pa e-pastu.

Novērtējot liecinieku liecībās sniegtās ziņas, tiesa secina, ka ar liecinieku liecībām apstiprinās fakti, ka starp prasītāju un atbildētāju 2011.gada jūnijā bija noslēgts mutisks līgums par mēbeļu un dzīvokļa interjera priekšmetu pirkšanu, ka šī manta tika nogādāta atbildētājas dzīvoklī un tur atradās, ka puses vienojās par kopējo pirkuma maksu 65 000 LVL ka atbildētāja 2011.gada 16.jūlijā samaksāja prasītājai 30000 LVL, paliekot parādā 35 000 LVL, kurus solījās samaksāt 2011.gada septembrī un ka samaksa nav veikta.

Liecinieks/pers. K./ liecināja, ka ar /pers. G/ ir draugi. /pers. H/ pazīst kopš 2011.gada aprīļa, un kādu pusgadu viņu starpā bijušas ļoti labas attiecības. Liecinieks palīdzējis atbildētājai iegādāties daudz dažādu mantu, iekārtot dzīvokli Centra namā, iegādāties automašīnu. Attiecības bijušas labas līdz tam brīdim, kad /pers. G/ sākusi teikt, ka /pers. H/ negrib viņai atdot naudu. Saticies ar /pers. H/ 2011.gada 15.jūlijā, atbildētāja teikusi, ka ir godīga un naudu noteikti atdos. Nākamajā dienā visi satikušies, un /pers. H/ atdevusi /pers. G/ 30 000 Ls un palikusi parādā EUR 50 000 jeb 35 000 Ls. Teikusi, ka atdos septembrī. Pēc tam attiecības starp /pers. G/ un /pers. H/ kļuvušas saspīlētas. Pats ar /pers. H/ pēdējo reizi ticies oktobrī, kad teicis, ka vajadzētu norēķināties ar /pers. G/ par iegādātajām mēbelēm. Atbildētājai nauda bijusi, viņa nekad neprasījusi, cik kas maksā. /pers. H/ no /pers. G/ iegādājusies mēbeles un interjera priekšmetus visam dzīvoklim. Liecinieks kopā ar /pers. H/ bijis /pers. G/ dzīvokļos, un atbildētāja tur izvēlējusies mēbeles, bet liecinieks viņai palīdzējis. Viss, kas atbildētājai paticis, ticis nests uz viņas dzīvokli. /pers. H/ izvēlējusies labākās mēbeles, par cenu nedomājusi. Pēc tam /pers. H/ ar /pers. G/ vienojušās par

cenu, kopējā summa bijusi 65 000 Ls. Atbildētājai ticis iedots saraksts, kādas mantas ietilpst šajā summā, un viņa apstiprinājusi, ka visas mantas pie viņas ir. Piekritusi maksāt norādīto summu. 2011.gada 16.jūlijā atdevusi 30 000 Ls un teikusi, ka 35 000 Ls atdos septembrī, bet tā arī nav atdevusi.

Liecinieks/pers. I/ liecināja, ka pēc profesijas ir jurists, bijis /pers. H/ pilnvarotā persona, pamatojoties uz Krievijas Federācijā izsniegtu pilnvaru un Latvijā izsniegtu notariālu pilnvaru par darījuma kārtošanu – dzīvokļa pirkšanu un pārdošanu. /pers. G/ un /pers. H/ pazīst kā klientes. Palīdzējis nokārtot dzīvokļa un mēbeļu pirkšanu. /pers. H/ ilgi meklējusi dzīvokli, un 2011.gada maijā parakstīts dzīvokļa pirkšanas-pārdošanas līgums, iegādājusies dzīvokli pēc adreses /adrese C/. Dzīvoklis pārdots bez mēbelēm, tajā bijušas tikai iebūvētās mēbeles, galds un 6 krēsli, citas mēbeles nav bijušas. Liecinieks ar savu mašīnu pats personīgi vedis /pers. H/ uz mēbeļu veikaliem šeit Rīgā. /pers. H/ izvēlējusies mēbeles, kuras piedāvājusi /pers. G/. Tobrīd /pers. H/ nosaukusi darījuma summu - ne vairāk par 20 000 Ls. Liecinieka klātbūtnē iegādājusies guļamistabas iekārtu, divus dīvānus, skapi, žurnālu galdiņu, rakstāmgaldu un kumodi. Vēlāk viņš devies uz Maksavu, un atbildētāja pati turpinājusi iekārtot dzīvokli. Jūnija vidū sazinājies ar atbildētāju, un viņa paziņojusi, ka iegādājusies mēbeles par 65 000 Ls. Kad ieradies Rīgā, apciemojis /pers. H/ un redzējis, ka dzīvoklis ir pilnībā iekārtots ar ekskluzīvām mēbelēm. Tāpat arī atbildētāja izstāstījusi, ka maijā visus savus miljonus noguldījusi depozīta kontā uz trim mēnešiem un naudu izņemt varot tikai pēc 6.septembra. Vedis pārrunas ar /pers. G/, lai viņa sadala maksājumu. Atbildētājai bijuši naudas līdzekļi 40 000 Ls apmērā, bet viņai bijuši nepieciešami līdzekļi iztikai, līdz ar to bija jāvienojas, lai /pers. G/ atļauj samaksāt 30 000 Ls, bet 35000 Ls - septembrī. Liecinieka klātbūtnē puses apstiprinājušas, ka darījuma summa par mēbelēm ir 65 000 Ls, no kuriem 30 000 Ls ir samaksāts. Tā kā /pers. G/ ar atbildētāju bijušas ļoti draudzīgas attiecības, viņa piekritusi, ka 35 000 Ls tiek samaksāti septembrī. Minētā vienošanās netika izpildīta.

Liecinieces/pers. V/ liecināja, ka /pers. G/ pazīst aptuveni 10 gadus, jo agrāk pirkusi no viņas mēbeles. Ar /pers. H/ liecinieces bijušas draudzīgas attiecības, viņa bijusi arī atbildētājas pilnvarotā persona, izmitinājusi atbildētāju savā mājā laikā, kamēr atbildētāja nopērk sev dzīvokli. Atbildētāja pēc dzīvokļa pirkuma vēlējusies dzīvokli iekārtot, jo dzīvoklī nav bijušas mēbeles. Lieciniece griezusies pie /pers. G/, jo zinājusi, ka viņa tirgo mēbeles. Vairākas reizes ar atbildētāju gājušas izvēlēties mēbeles. /pers. H/ izvēlējusies ne tikai mēbeles, bet arī dažādus interjera priekšmetus. Pilnīgi visu izvēlējusies pie /pers. G/. Pirkuma kopējā vērtība bijusi 65 000 Ls. Lieciniece summu ļoti labi zinājusi, jo cenas vairākas reizes tikušas apspriestas, /pers. H/ arī lūgusi, lai aprunājas ar /pers. G/, jo šobrīd viņai esot tikai puse summas. Atbildētāja varējusi samaksāt 30 000 Ls, bet 35 000 Ls gribējusi maksāt septembrī. Lieciniece sastādījusi līgumu gan latviski, gan krieviski, bet līgums nav ticis parakstīts, jo atbildētāja neko neparakstot. Vēlāk attiecības kļuvušas saspīlētas, un augusta beigās /pers. H/ vispār pazudusi.

Liecinieks/pers. Z/ liecināja, ka ir prasītājas dēls. Zina, ka /pers. H/ aizvestas daudzas mēbeles, bet viņa nav samaksājusi. Pats piedalījies mēbeļu vešanā. Tas noticis pirms apmēram trim gadiem. Mēbeles vedis no citiem prasītājai piederošiem dzīvokļiem uz /pers. H/ dzīvokli /adrese/. Veduši daudz un dažādas mēbeles: gultas, matračus, galdiņus, vitrīnas-skapjus ar stikliem. Iekārtojuši visu dzīvokli. Personīgi bijis /pers. H/ dzīvoklī vismaz desmit reizes.

Lieciniece /pers. J/ liecināja, ka ar /pers. H/ viņai bijušas draudzīgas attiecības, bet ar /pers. G/ iepazinusies citā tiesvedībā, kas notikusi starp pusēm. /pers. I/ un /pers. V/ iepazīstinājuši liecinieci ar /pers. H/, kopā atpūtušies, pēc tam atbildētāja dzīvojusi pie liecinieces viņas vasarnīcā. /pers. H/ vairāk kā pusotru mēnesi dzīvojusi pie liecinieces. Tas bijis 2011.gadā, pirms Līgo svētkiem. Zinājusi, ka /pers. H/ nauda noguldīta depozīta kontā uz termiņu līdz 10.septembrim. 6.septembrī atbildētāja atnākusi pie liecinieces un histēriskā formā lūgusi aizdot 35 000 Ls, jo esot jāatdod nauda /pers. G/ par mēbelēm. Tā kā lieciniece zinājusi, ka atbildētājai vispār nauda ir, piekritusi viņai aizdot 35 000 Ls, kaut arī visa ģimene iebildusi. Pēc tam atbildētāja aizbraukusi, vakarā atgriezusies un paziņojusi, ka visu naudu ir atdevusi. Tāpat palūdza atļauju glabāt daļu savu mantu pie viņas. Nākamajā rītā /pers. H/ ar liecinieces meitu un znotu aizbraukusi uz Šveici, kur atvērusi piecus kontus bankā. Pēc atgriešanās no Šveices atbildētāja vēlējās paņemt mantas, bet lieciniece pieprasīja, lai atdod aizņemto naudu. Atbildētāja vairs nevēlējusies kontaktēties, naudu nav atdevusi, bet viņas mantas - galdiņi, interjera priekšmeti u.c. tika aprakstītas un atrodas pie liecinieces.

Tiesas ieskatā liecinieku liecības ir ticamas un nav pamat apšaubīt tajā izklāstītās ziņas, kas kopumā pierāda faktus gan par pirkuma līguma noslēgšanu starp pusēm, gan pirkuma summu, gan pirkuma priekšmetu nodošanu atbildētājai, gan faktu par daļēju pirkuma maksas veikšanu. Bez liecinieku liecībām darījuma esamību, kā arī izpildi no prasītājas puses un daļēju izpildi no atbildētājas puses pierāda atbildētājas pilnvarotās pārstāves Radas Matjušinas 2011.gada 23. novembra rakstisks pirmstiesas brīdinājums /pers. G/ (1.s.16.l), kurā norādīts, ka /pers. H/ veikusi viņai naudas summas 30 000 LVL samaksu, par kuru nav izsniegta kvīts un tiek lūgts izsniegt kvīti un dokumentu ar detalizētu aprakstu par mantām, kuras /pers. H/ iegādājās no viņas par 30 000 LVL.

Atbildētājas pilnvarotā pārstāve apelācijas instances tiesas sēdē nevarēja paskaidrot, kādi citi darījumi iespējams notikuši starp prasītāju un atbildētāju, par ko viņa savā vēstulē lūgusi izsniegt atbildētājai kvīti par saņemto naudu. Ņemot vērā, ka pirmstiesas brīdinājumā norādīts, ka atbildētāja ir iegādājusies no prasītājas mantas un samaksājusi norādīto summu, kas sakrīt ar liecinieku liecībās norādīto summu, kas samaksāta par mēbelēm un interjera priekšmetiem, tiesa atzīst, ka brīdinājumā iet runa tieši par pirkuma- pārdevuma līgumu starp pusēm un tā izpildi. Tāpēc pirmās instances tiesa ir nepareizi konstatējusi, ka lietā nav iegūts neviens rakstveida pierādījums par noslēgto darījumu.

Atbildētājas pārstāve noliedza, ka no viņas vai atbildētājas e- pasta būtu sūtītas vēstules prasītājai, kur norādīts, kādas mēbeles atbildētāja sev atstāj un kādas līdz paņemt no viņas dzīvokļa. Ņemot vērā, ka tiesa nevar identificēt lietā iesniegtās prasītājai adresētās it kā e-pasta veidā sūtītās vēstules (1.s.24-25) izcelšanos, jo tā vizuāli neatbilst šāda veida sūtījumam, bet uzdrukāta uz parastas lapas, tiesa uzskata, ka ar šo pierādījumu nav apliecināts vēstules sūtīšanas fakts ar tajā iekļauto tekstu.

Tiesa atzīst, ka ar liecinieku liecībām apstiprināti prasītājas paskaidrojumi un pierādīts fakts, ka pirkuma līgums par mēbeļu un interjera priekšmetu iegādi starp pusēm tika noslēgts, pirkuma summa bija 65 000 LVL un ka atbildētāja nav samaksājusi visu pirkuma maksu. Apelācijas instances tiesa nepiekrīt pirmās instances tiesas atzinumam, ka liecinieku liecības nevar būt par pietiekamu pierādījumu darījumam, jo nesatur konkrētas ziņas par darījuma priekšmetu, kas ļautu individualizēt nopirktos priekšmetus. Lieciniekus liecības patiešām neļauj konkretizēt un individualizēt tos atsevišķus priekšmetus, kuri tika nopirkti un iekļauti darījumā sastāvā. Pie tam, kā norāda prasītāja, tad uz līguma noslēgšanas brīdi pie atbildētājas atradās arī daļa to mantu, ko viņa nevēlējās pirkt un kuras viņai bija pienākums atdot atpakaļ prasītājai. Ņemot vērā, ka mantas netika atdotas, prasītāja lūdz piedzīt ne tikai atlikušo pirkuma maksu, bet arī to mantu vērtību, kas viņai netika atdotas, kā arī maksu par citu darījumu, t.i., par pārdotajām Luis Vitton saulesbrillēm.

Ņemot vērā, ka prasītāja, nododot pirkuma priekšmetu atbildētājai, nav sastādījusi nodoto mantu sarakstu un lietā nav akta, kuras konkrēti mantas prasītāja ir saņēmusi, apelācijas instances tiesa atzīst, ka, nosakot atbildētājai nodoto mantu sastāvu jāvadās no zvērināta tiesu izpildītāja Riharda Vaivoda 2011.gada 2.septembra akta Nr.365 un tam pievienotā mantu saraksta (turpmāk Akts), kas apliecina, kādas konkrēti mantas atrodas pie atbildētājas.

Lai konstatētu, par kādām mantām ir veikta samaksa un kādas nav apmaksātas, tiesa vadās no prasītājas iesniegtā pārdoto un nepamaksāto mantu saraksta (turpmāk Mantu saraksts) un tajā norādītās mantu vērtības (1.s.13.-15.l.) un prasītājas tiesas sēdē norādītā, kuras mantas no saraksta bija pārdotas un kuras bija jāatdod atpakaļ. Tiesai nav pamata neticēt prasītājas norādītajam darījuma sastāvam, jo atbildētāja vispār nav cēlusi nekādus iebildumus ne par nopirktās mantas sastāvu, ne par darījuma summas vai atsevišķu pozīciju vērtību.

Tiesa ņem vērā arī prasītājas lietā iesniegto mantu sarakstu, kuras atbildētāja ir apmaksājusi (1.s. 61l.), bet kas iekļautas Aktā – Nr. 2 Dīvāns;

Nr. 7 atpūtas krēsli 2 gab; Nr. 8 dīvāns ar 8 spilveniem; Nr. 16 gulta, par kurā samaksa nav piedzenama.

Tāpat tiesa ņem vērā Aktā norādītās mantas, kuras, pēc prasītājas norādītā nebija darījuma priekšmets- Nr.4 krēsli 6 gabali, Nr.5 galds ovāls ar zelta krāsas ornamentiem; Nr. 14 griestu lampa zelta krāsā ar stikla rotājumiem un kuras nav iekļautas prasītājas Mantu sarakstā.

Salīdzinot Aktu, fotogrāfijas pie akta ar Mantu sarakstu un, vadoties no prasītājas paskaidrojumiem apelācijas instances tiesas sēdē, tiesa atzīst, ka no atbildētājas ir piedzenama nesamaksātā pirkuma maksa par sekojošām Mantas sarakstā norādītām vienībām:

1.Kokteiļgalds, astoņstūrains no masīva kļavas koka (Aktā nr.12)– cena LVL 1300;
2.TV skapis no koka, augšdaļā slīdošās durvis un izbīdāms plaukts televizoram (Aktā nr. 13) – cena LVL 3500;
3.Grāmatplaukts no kļavas koka, 2 koka durvis apakšdaļā un 2 stiklotas durvis augšdaļā (Aktā nr.1),
4.Grāmatplaukts no kļavas koka, 5 atvērti plaukti bez durvīm (Aktā nr.9),
5.Grāmatplaukts no kļavas koka, 2 durvis apakšdaļā un 3 atvērti plaukti augšdaļā (Aktā nr.11) – cena par 3.-5.punktā norādītajām mantām kopā LVL 6000;
6.Kumode no kļavas koka, 3 izliektas durvis un 3 atvilktnes (Aktā nr.10) – cena LVL 3500,
7.Rakstāmgalds, pusapaļas formas, 3 atvilktnes katrā pusē un 1 atvilktne vidū (Aktā nr.3) – cena LVL 3500;
11.Venēcijas stikla lustra, plafons ar izliektu lapu dekoru, kas veido kroņa kopainu (Aktā nr.23) – cena LVL 680;
12.Venēcijas stikla lustra, plafons ar izliektu lapu dekoru, kas veido kroni ar dzintarkrāsas lāsēm, kas karājas uz leju (Aktā nr.24) - cena LVL 850;
14.Klubkrēsls ar koka rokturiem, polsterējums no dzeltena izšūta auduma (Aktā nr.6) – cena LVL 999;
15.Masīva riekstkoka kumode-rakstāmgalds, ar kokgriezumiem, 1 vidējā atvilktne, 3 atvilktnes katrā pusē (Aktā nr.20) – cena LVL 3900;
16.Spogulis, garena taisnstūra formā 6 cm platā dekorētā masīvkoka rāmī (Aktā nr.18) – LVL 1300;
17.Klubkrēsls ar rokturiem olīvkrāsā ar izliektu atzveltni, polsterējums no olīvzaļa gobelēna auduma ar smalku rakstu (Aktā nr.19) – cena LVL 1180;
18.Kumode-naktsskapītis ar kokgriezuma kolonnām olīvkrāsā ar zeltītu dekoru, bēša marmora virsma – 2 gabali (Aktā nr.17) - cena LVL 3900;
28.Spogulis, ovāla gliemežvāka forma, biezs 24k zeltījuma rāmis (Aktā nr.22) – cena LVL 400;
33.Dekorēta konsole ar vītņveida kokgriezuma malu, melns un dzelterīgs koks, taisnstūra U burta forma ar savītu koka stieni apakšējā daļā (Aktā nr.15) – cena LVL 1000.

Pavisam kopā no atbildētājas prasītājas labā piedzenama nesamaksātā pirkuma maksas daļa 32009 LVL jeb 45544,70 EUR (pēc oficiāli noteiktā maiņas kursa 1Ls – 0,702804 EUR) par mēbelēm un interjera priekšmetiem, ko atbildētāja iegādājās no prasītājās ar 2011.gada jūnijā noslēgtu mutisku pirkuma līgumu, kuras atrodas pie atbildētājas un par kurām nav veikta samaksa. Mantas par pārējo pirkuma summu pie atbildētājas netika konstatētas, tāpēc nav pamata uzskatīt, ka tās nodotas atbildētājai un attiecīgi nav pamata piedzīt pirkuma maksu.

Tiesa noraida prasību daļā par mantu vērtību, kuras atbilstoši prasītājas Mantu sarakstam viņa nodevusi atbildētājai, bet kuras tai bija jāatgriež atpakaļ, jo, pirmkārt, prasība celta par pirkuma maksas piedziņu nevis par zaudējuma piedziņu sakarā ar neatdotu mantu vērtību un, otrkārt, zvērināts tiesu izpildītājs ir konstatējis, ka atbildētājas dzīvoklī atrodas tikai viena manta no prasītājas Mantu saraksta - 20.Lustra ar bagātīgiem baltiem un dzelteniem kristāliem – LVL 2500 (Aktā nr.21), kura pēc prasītājas vārdiem nebija iekļauta pirkuma priekšmetā. Konstatēto mantu, par kuru nebija vienošanās pirkuma līgumā, prasītāja ir tiesīga atprasīt no atbildētājas, savukārt pārējo mantu sarakstā norādīto mantu esamība pie atbildētājas vispār netika konstatēta, tāpēc arī šo jautājumu prasītājai ar atbildētāju ir jārisina patstāvīgi.

Tāpat nav pamata piedzīt zaudējumus, kas prasītājai radušies sakarā ar nepilnīgi veikto apmaksu par saulesbrillēm, jo prasība celta par pirkuma līguma izpildi, kas noslēgts par mēbeļu un interjera priekšmetu iegādi, bet citi darījumi, tādi kā matu sprādžu un briļļu iegāde nav izskatāmā darījuma priekšmets.

Pirmās instances tiesa nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus un nepamatoti lieciniecu liecībām kā pierādīšanas līdzeklim piešķirusi zemāku ticamības pakāpi nekā rakstveida pierādījumiem, kas neatbilst civilprocesā norādītajam principam, ka nevienam pierādījumam nav iepriekš noteikta spēka un neviens pierādījums nav stiprāks vai nozīmīgāks par citu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts tiesas spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Prasītājas labā no atbildētājas piedzenami tiesas izdevumi, ko sastāda: valsts nodeva par prasību 610,09 LVL jeb 868,08 EUR (aprēķināta saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.pkt. d) pkt. redakcijā līdz 01.01.2013.g.), valsts nodeva par apelācijas sūdzību 1475,68 EUR, kopā valsts nodeva 2343,76 EUR un kancelejas nodevu par lieciniekiem 21,35.

Rezolutīvā daļa.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
n o s p r i e d a

/pers. G/ prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. H/, personas kods /personas kods/, /pers. G/, personas kods /personas kods/, labā pirkuma maksu 45 544,70 EUR (četrdesmit pieci tūkstoši pieci simti četrdesmit četri *euro* 70 centi), valsts nodevu 2343,76 EUR (divi tūkstoši trīs simti četrdesmit trīs *euro* 76 centi), kancelejas nodevu par lieciniekiem 21,35 EUR (divdesmit viens *euro* 35 centi), pavisam kopā 47 909,81 EUR (četrdesmit septiņi tūkstoši deviņi simti deviņi *euro* 81 cents).

Pārējā daļā /pers. G/ prasību noraidīt.

Noteikt /pers. G/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt no /pers. H/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% gadā no parāda summas 45 544,70 EUR līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Noteikt /pers. H/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2015.gada 25. jūnija, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 284,57 EUR.

Sēdes priekšsēdētāja tiesnese V.Lohova

Tiesnese V.Sokolova

Tiesnese I.Tabore